

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 95

číslo: 16

19. dubna 2015

Cena: 8 Kč

O koncepci připravované expozice v Husinci

Součástí celkové obnovy Památníku Mistra Jana Husa, respektive Centra Mistra Jana Husa v Husinci, je vytvoření nové expozice věnované době, životu, dílu, tradici a odkazu českého reformátora. Je pochopitelné, že nová výstava musí respektovat místo, které je tradičním Husovým rodištěm a kde se v památném objektu nachází tzv. Husova světnička, spojená s narozením a dětstvím Jana Husa. Starobylost místa jihočeského Husince jako Husova rodiště, uchovávací tuto tradici, dokládají literární památky a doklady již z doby utrakvismu. Označení stavby jako Národní kulturní památka v roce 1978 předcházely bohaté dějiny místa v době národního obrození i ve 20. století.

Na výstavě a připravované publikaci se podílí tým spolupracovníků. Odborným garantem je bratr prof. Jan Blahoslav Lášek – děkan Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy, a spolupracovníkem je též dr. Bohdan Kaňák, ředitel archivu v Olomouci a syn církevního historika prof. Miloslava Kaňáka. Autorem architektonického a výtvarného řešení nové expozice s využitím současné multimediální komunikace je akad. architekt Petr Fuchs.

Výstava se soustřeďuje na tři husovské okruhy. V úvodní části je návštěvníkovi představen kontext Husova života, v ústřední části je přiblížen vlastní příběh reformátora a závěrečnou část tvoří reflexe Husovy

osobnosti a odkazu. V první části je Husův život zasazen nejprve do historického kontextu uvedením událostí v českých zemích a Evropě ve 14. a 15. století. Dále do regionálního kontextu se zřetel na národní, společenské a církevní aspekty husovské tradice v Husinci. V této úvodní části je také představeno a do reformních proudů konce 14. a počátku 15. století vsazeno Husovo působení. Jako představitel reformního hnutí jsou vybrány tři postavy: Jan Viklef – Angličan, Konrád Waldhauser – německy mluvící kazatel, a Matěj z Janova – významný český teolog a myslitel husitské reformace. Je tak zdůrazněn

Srdce pro zvon Mistr Jan

Práce na zvonu Mistr Jan, určeném pro Betlémskou kapli při výročí Husovy mučednické smrti, pokračují. Na snímku vidíte zvon a nově zhotovené srdce. Srdce vykoval mladý umělecký kovář z Vaškova Jakub Hylák, který se podílel i na odlévání zvonu. O dalších přípravách zavěšení zvonu v Betlémské kapli vás budeme informovat na stránkách Českého zápasu i na webu církve ve fotogalerii. red

v Německu, Švýcarsku a dalších zemích v podobě „Stromu reformace“. Výstava se koncentruje na tři základní místa spojená s Janem Husem: Husinec, Praha a Kostnice. Stručné medailony představují postavy, jakými jsou Jan Viklef, Konrád Waldhauser, Matěj z Janova, Michal de Causis, Jean Gerson, Štěpán z Pálče a Petr z Mladoňovic. Základními tématy jsou: reformní hnutí (reforma, reformace), Bible a její náboženský a kulturní význam, církev a společnost ve

středověku (ideály a skutečnost), koncil (Kostnický koncil /1414-1418/ jako významná evropská událost). Významným etickým tématem je svědomí.

Zvláštní zřetel je kladen na pietní a umělecké prvky výstavy. Centrálním a nejpamátnějším prostorem celé Národní kulturní památky, a tím i výstavy, je „Husova světnička“. V její bezprostřední blízkosti se nachází „Husova modlitebna“, vyjadřující spirituální rozměr této osobnosti, projevující se modlitbou i duchovní písní. K uměleckým prvkům náleží výtvarné řešení výstavy, včetně dřevěné plastiky „Pochodeň víry“, dvou

audiovizuálních programů „Ke kořenům“ a dramatizace Husova procesu, vycházející z dobových autentických svědectví. Ve venkovní části areálu Centra budou umístěny též tři plastiky studentů kamenické a sochařské školy v Hořicích. Nově připravovaná expozice v Centru Mistra Jana Husa v Husinci je řešena v návaznosti na pietní charakter místa a sleduje jako své hlavní cíle hlediska poznávací, vzdělávací, ale i spirituální a kulturní. **Otevření expozice je stanoveno na 30. května.**

Tomáš Butta, patriarcha

mezinárodní a evropský charakter počátků české reformace. Charakteristickým společným znakem reformních snah je návrat „ke kořenům“ – k Bibli, která se šířila v překladech do národních jazyků. Bi-

Co s tím a jak na to?

Není tomu dávno, co jsem se účastnil televizního diskuzního pořadu, kde jsem dostal otázku, jakou vinu nese mezikonfesní a mezináboženský dialog jako důvod k projevu terorismu. Věřte, že pokud člověk nechce odpovídat povrchně, je odpověď velice těžká a složitá. Já jsem si večer sedl a pokusil jsem se sám pro sebe odpovědět a svoji odpověď nabízím vám, čtenářům, k úvaze. Co je lidstvo lidstvem, snaží se Boha identifikovat v dogmatických člancích. Dogmatický článek je pak vydáván jako předmět víry. Jedněm tyto články vyhovují, jiným nevyhovují a máme problém na světě.

• Ve všech světových náboženstvích je Bůh stvořitelem. Dalo by se tedy konstatovat, že v této rovině může jít o jednoho a téhož Boha. Proč ne?
• Bůh je imaginární a imanentní. Člověk se k Bohu nemůže dostat tak, aby jej mohl popsat a vyjádřit. Bůh se dá poznat sám ze své vůle. Tyto poznání obrazy, vyjádřené různým podobnostním, se snažíme závazně vyložit – takto vznikají dogmata. Dogmata, která se mohou mýlit vědomě či nevědomě. A kvůli vyjádřeným dogmatům vznikaly konfesní spory, které vedly i k válkám. Musíme však jasně říct, že všechno, co víme o Bohu, je zastřeno mnohými lidský-

mi představami. Proto mohou tyto výroky být plně omylů a nedokonalostí.
• Bůh si jmenuje a volí své proroky, kněze a krále. Ovšem také je odvolává. Nahrazuje je jinými pro jejich selhání, hříchy a činy. První Bohem vyvolený židovský král je nahrazen z Boží vůle Davidem. Slyšíme i v Novém zákoně výrok – „Učinili jste z domu otce mého peleš lotrovskou“. Je jasné, že se Bůh staví proti svázanosti dogmatiky výroků o něm samém. Je odvaha při naší míře poznání identifikovat jasně Boha. Většina lidí, se kterými hovořím o této problematice, věří v Boha stvořitele. Přesto jsme málo ochotni vyjít vstříc těm, kdo

jsou pouze dogmaticky jinde. Dovolím si směle říct, že dogmatické články jsou někdy velice relativní. Mnohdy nepřipouští, že se vůbec mohou mýlit. Nedávají prostor druhému k jinému názoru o Bohu. „Bůh, takto svázaný naší představou, nesmí údajně jednat jinak, než naše články praví.“ Nejsou tyto články jen lidskou reflexí na Boha nepoznaného? Není právě v tomto nedokonalém poznání, vyjádřeném v dogmatickém článku, důvod k vedení „svatých válek“?
• Opět se musím přiklonit k tomu, že výrok „Kde končí rozum, tam začíná síla, ať už jakékoliv formy,“ je pravdivý. Dobře. Není potom obrovskou lidskou tragédií, že bratrovražedné války mezi věřícími jsou opřeny o pouhé nedokonalé poznání? Stojí zato obětovat lidské životy, že věří jinak? Bůh nepochybně nechce, abychom takto konali. Avšak jistý fundamentální primitivismus je viníkem nadšeného přesvědčeného terorismu, který k těmto špatným činům říká „Bůh to chce a odmění vás v posmrtném bytí“. Kampak jsme to došli? Historicky vzato na obou stranách docházelo k činům, o kterých se dá říct, že Bůh v nich zcela určitě nemá zálibu. **Jan Hradil**

Milí bratři a sestry, jak už asi víte, náš kostel v Mirovicích v úterý 31. 3. 2015 A. D. vyhořel. Rád bych nejen jménem svým, ale celé naší farnosti poděkoval všem, kteří nám pomáhali, pomáhají či pomáhat budou, i těm, kteří nám nabízejí jakoukoliv pomoc. Nebýt hasičů, farníků, místních obyvatel, členů naší církve i jiných církví a mnoha dalších, prostě nebýt vás všech, lidí dobré vůle, bylo by pro nás jen velmi obtížné tuto situaci ustát. Ve vaší pomoci spatřujeme i onu pomocnou ruku našeho Pána, jehož ukřižování a zmrtvýchvstání jsme si v nedávných dnech připomněli. Proto ještě jednou děkujeme a prosím, přimlouvejte se za nás u našeho Otce v nebesích. Za farnost Mirovice Na Bílou sobotu 4. 4. 2015 A. D. Filip Michael Štojdl

Možnost finanční pomoci: účet DM ČČSH č. 0164298309/0800, v. s. 311. Nabídky jiných forem pomoci zasílejte, prosím, na adresu: biskup@plzenskadiocese-ccsh.cz Průběžné informace o stavu kostela a pracích naleznete zde: www.facebook.com/PDCCSH

Medaile k Husovu roku 2015

Církev československá husitská vydala při příležitosti letošního 600. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa pamětní medaili. Medaile je bronzová o průměru 4 cm. Je prodávána v obalu - „knížičce“ s kalichem a Husovým citátem. Medaili můžete získat (i pro vaše přátele) za 180 Kč při osobním nákupu v prodejně Blahoslav ve Wucherlově ul. 5 v Praze 6 (poštovní výslednou cenu výrazně zdraží). Uvažujete-li o pěkném dárku, můžeme jubilejní pamětní medaili doporučit.

Co si přát?

K Vánocům a Velikonocům si přejeme „šťastné a veselé“. Kdo bere svátky jako náboženské, tak i „požehnané“. V tom, co si pod tím představujeme, se asi moc nelišíme. Jenomže i nad našimi nejušlechtlejšími touhami visí Damoklův meč lidské smrtelnosti. Navíc nevíme, kdy a jak zemřeme. To není strašení, ale realita. Filosof Heidegger dokonce definuje život jako „bytí k smrti“. A tak se nedivíme, že nad všemi našimi přáními se klene základní otázka po smyslu toho všeho. K čemu tu jsem, proč a o co jde? Nač se pachtít, když je všechno stejně marnost, se ptal už biblický Kazatel před třemi tisíci lety. Jistě od úsvitu lidských dějin si člověk uvědomuje, že při vědomí vlastní smrtelnosti život probíhá v napětí mezi tázáním se a hledáním odpovědi.

„...je osudný omyl, že nějaký důmyslný a obecně použitelný výrobek – a co jiného je doktrína nebo ideologie než pouhý lidský výrobek? – může sejmout s lidských beder břímě neustálých, vždy jedinečných a bytostně nepřenositelných otázek, ba přímo proměnit člověka z „bytí v otázce“ v jakési „jsoucno odpovědi“; že může drásavý, nekončící a nenaplánovaný dialog se svědomím či Bohem nahradit přehledností brožury; že je prostě schopen – na způsob nějakého kladkostroje, zbavujícího nás fyzické námahy – zbavit člověka tíhy jeho osobní odpovědnosti a jeho odvěké hoře.“ (Václav Havel, Do různých stran, Praha 1990)

Jenomže, když je člověk vystaven tváří v tvář smrtelnosti, která zpětně problematizuje smysl lidského života, tak se nechce jen ptát, ale chce i jistotu nějaké odpovědi. A že jich už bylo! Kolik jsme si jich vybrali, vyměnili, odložili!

Jeřáby a bagry na fyzickou práci máme. Ale na duchovní dřinu, na šťastný bezbolestný život bez osobní odpovědnosti není žádný kladkostroj, zaručený recept ani brožura. Tak proč se pořád a stále ptáme a hledáme? Není to proto, že tušíme, že přece jen někde je někdo (něco), kdo odpověď zná a někdy odpovídá?

Pro nás křesťany je to Bůh v Ježíši Kristu. No jo – a není to taky jen další brožura a ideologický výrobek církve? Bohužel to tak nejen vypadá, ale často i je. Ze živého, osobního Ježíše Krista evangelií se přežvýkávanými teologickými dogmaty stal ideologický předmět uctívání daleko spíš než následování.

Víra – důvěra v Boží odpovědi – leží přece v první řadě v osobní zkušenosti s Kristem, a ne v přitakávání předkládaným lidským výrobkům dogmat. Důvěra Bohu spočívá nejen v osobním kladení otázek, ale i v pochybnostech (snad abychom lépe rozuměli nevěřícím?). Čtěme Kázání na hoře. Na nic není Ježíš tak alergický jako na předem daná dogmata („Bylo vám říkáno...!“) a ideologické nálepkování. Všimněte si, že jeho odpovědi neukončují naše hledání, ale vybízejí k němu. Vždyť v důvěře Bohu jde v posledku přece o poslední tajemství.

Kdosi přirovnal důvěru Bohu k avignonskému mostu. Stála jsem na něm. V půli končí. Na břeh nedosáhne. Ale ten břeh tam je. Zkusme takto stát před křížem. V čase, kdy každé hoře jde vytěsnit pilulkou a každou touhu lze rychle ukojit, je to silný kalibr. Přesto je kříž odpovědí na stěžejní otázky po smyslu obětí, odříkání a bolesti. Učí nás neutíkat před břemeny života, ale pomáhat je nést druhým. Učí nás být připraven na mezní situace lidské existence: nemoci, stáří a smrt. Kříž nás učí nést ten často „drásavý, nekončící a nenaplánovaný dialog se svědomím či Bohem“. A unést ho.

Přejme si raději unést s Boží pomocí všechno, co přijde. Ať už šťastné a veselé, nebo ne. Požehnané to bude určitě.

Jana Šilerová

Z kazatelského plánu

Druhá neděle po Velikonocích

Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodiny slovem. Ateľuja.

ŽALM 33,5b-6a

První čtení: Skutky 3,12-19

Tužby velikonoční (II):

2. Abychom Božímu jménu dobrořečili a jeho milosrdenství přijímali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom s láskou rozdávali, co jsme od Boha přijali, a Kristovo vzkříšení světu hlásali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, děkujeme ti, že sis nás osvojil za své děti. Naplň naše srdce slovy věčného života, abychom vydávali svědectví o vzkříšení tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 3,1-7

Evangelium: Lukáš 24,36b-48

Verše k obětování: Žalm 98,1-2

Verše k požehnání: Lukáš 24,46-47

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, děkujeme ti, že nám ve svaté večeři dáváš okusit přítomnost našeho vzkříšeného Spasitele. Stále nás nasycuj tímto svátostným tajemstvím, abychom žili ve světě jako tvoji věrní svědkové! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 163, 253, 64, 289, 304

Události doby válečné

Pokračování vyprávění

Miroslava Matouše z čísla 15

V městečku byl německý sportovní oddíl „turneři“. Viděl jsem je cvičit na hřišti, nepřipadali mi přátelští. Vědělo se, že straní Henleinovi. - Přihlížel jsem opodál tryzně za vojáky, padlé ve světové válce. U pomníku končil řečník svůj projev slovy: „Liebe Kameraden, sie sind nicht tot, sondern sie leben in unseren Herzen!“ Pouze in unseren Herzen? Že je to příliš slabá útěcha, jsem si ověřil několik dní poté, když mi došel tatinkův dopis o náhlé smrti mého spolužáka Jiřího Klimeše. Událost vylíčil po letech jiný můj kolega Vítězslav Šebek ve své životopisné knížce „Zvěrolékař v ráji“. Jirka a Slávek byli přáteli již od dětství, oba bydleli v Holíně, vesnici mezi Jičínem a Prachovskými skalami. „Když jsme vjížděli do dvora, vyřítel se proti nám na kole celý uřícený nejmladší bráška a sotva dechu popadaje zvěstoval otfesnou zprávu:

Jirka se zabil! Spad na Prachově ze skály. -

Bylo to jako úder blesku z čistého nebe. Ne, to nemůže být pravda. Nechtělo se věřit, ale věděl jsem, že do skal šli. Otfesná zpráva proletěla vesnicí jako vichřice. Zalezl jsem do stodoly, usadil se na mlat, schoullil se do klubička a kvílel jako raněné zvíře, slzy mi tekly po kolenou. Do pohřbu jsem neměl odvahu jít zdrčeným rodičům na oči, nechtěl jsem vidět jejich bezmocné zoufalství. Ačkoli ohrožení Německem bylo zjevné, prokázala se o volbách – snad v roce 1936 – nesvornost a napadání jedněch politických stran druhými. Pamatuji se na plakátky, nalepené na kandelábrech v Husově třídě: Obrázek osla s nápisem: Já volím ještě marxisty. Zelená louka s beranem a u toho: Na tý louce zelený, pasou se tam berani. (Rudolf Beran byl předseda agrární strany.) Němci měli dvě strany, Henleinovu a německou sociálnědemokratickou, nad níž Henleinova získala ve volbách velkou početní převahu.

Když ráno 14. září roku 1937 z rozhlasu zazněl truchlivý motiv ze Sukova hudebního dramatu „Radúz a Mahulena“, bylo nám jasno, že zemřel prezident T. G. Masaryk. Národ se ponořil do smutku. „To kalné ráno, to si pamatuj, mé dítě“, ozelel jeho odchod Jaroslav Seifert. „Věrní zůstaneme“, slíbil nad prezidentovou rakví jeho nástupce Edvard Beneš, zvolený před dvěma roky.

Naše gymnasium přijížděl navštěvovat z Francie příznivec Československa, bělovlasý monsieur Alléon, nevidomý, a nám studentům, shromážděným v aule, přednášel ukázky z děl francouzských autorů. Dodnes si pamatuji jeho podmanivé podání výňatku z Moliérova dramatu: „Jean, apportez moi mes pantouffles et me donnez mon bonnet de nuit!“ (Jene, přineste mi mé pantofle a dejte mi mou noční čepici!) A: „Belle marquise, vos beaux yeux me font mourir d'amour.“ (Krásná markýzo, vaše krásné oči způsobují, že umírám láskou.)

Pokračování příště

Nad Písmem

NEMOHLI UVĚŘIT A JEN SE DIVILI L 24,36-48

Ježíš stanul uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám“. Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili. Vzal si kus pečené ryby a pojedl před nimi. Otevřel jejich mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých. Vy jste toho svědky.“

L 24,36-48

Obavy a strach provázejí každého člověka. Někoho více a někoho méně. Záleží na tom, z čeho či z koho ten strach vlastně máme. Někdy je oprávněný, někdy však zcela zbytečný. To proto, že se bojíme předem. Děsíme se, ačkoliv vlastně nevíme, jaká ta skutečnost, co přijde, bude. I učedníci měli strach. Byli zmateni, když poté, co byl Ježíš ukřižován a pohřben, stanul uprostřed nich. Domnívali se, že vidí ducha. Kdybychom byli na jejich místě, chovali bychom se stejně. Zapomněli bychom na modlitbu, na naději, na zaslíbení i víru. Možná, že bychom se dokonce třáslí strachy v obavách, že nám ono „duchovno“ ublíží. Chybí nám totiž zkušenost. Odporuje to našemu lidskému rozumu. Schází nám návod a často i chuť s tím, co je duchovní, navázat nějaký kontakt, sblížení či dokonce vztah. Jelikož jsme však věřícími lidmi a křesťanská zvěst nám není cizí, i dnes toužíme po tom, duchovně mnohé prožít s Kristem v církvi i mimo ni – ve všech osobních vztazích. Neobejdeme se však bez pomoci. Zpráva, kterou dnes čteme z Lukášova evangelia, dokládá, že ten první krok k novému sblížení vlastně udělal Ježíš sám. Stanul uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám“. Cítil však bázeň svých učedníků. Proto ty otázky: „Proč jste tak ustrašení, zmatení? Duch přece nemá maso a kosti. Přesvědčete se! Podívejte se na mé ruce a nohy. Dotkněte se mne. Jsem to já!“ A Ježíš jde ještě dál. Slyšíme svědectví, že otevřel jejich mysl, aby rozuměli Písmu. Všem,

co je psáno v Zákoně, Prorocích i Žalmech. A učedníci pochopili, uvěřili a zapudili bázeň. Jejich strach se proměnil v jistotu, v radost, v důvěru spojenou s nadějí. Přestali se obávat budoucnosti. Uvědomili si, že Bůh vyplnil, co slíbil, co ohlásil ústy proroků. Totiž, že jeho Mesiáš bude trpět, ale třetího dne vstane. Vstane jako vítěz nad zmarem, zlem i smrtí. V 1. listě Janově jsme slyšeli výzvy: „Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly omezeny vaše hříchy. Jsme děti Boží. Ještě nevyšlo najevo, co budeme. Víme však, že až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.“ Co z toho plyne? Realita i okolnost, že Kristus nám nic neupírá, ba naopak. Nejen slibuje, ale i dává, posiluje i žehná. Ujišťuje, že Bůh nás miluje Láskou věčnou. Proto je on hoden naší chvály a Ježíš následování. Položme si otázku: V čem a jak chceme být podobni Kristu? Jde to vůbec, mít dnes Pána Ježíše za příklad, za toho, koho chceme napodobit, následovat, vidět nejen očima víry, ale vycílit jeho blízkost celou svou duší, celou svou myslí a srdcem? Lze se mu přiblížit, sblížit se s ním? Vždyť on je bez hříchu a my jsme hříšní. On

Pane Ježíši Kriste, buď naší posilou ve chvílích lidského pochybování a strachu. Nedopust', abychom se jako jednotlivci i obecně tvé církve zpronevěřili úkolu, který jsi nám svěřil, když jsi řekl: „Vy jste toho svědky.“ Kéž máme sílu ke slovu o tobě, o tvé oběti, o tvém odpuštění a neskonale lásce přidat vždy dobrý čin, který by potvrdil a dodal vážnost všemu, co chceme dobrého konat ve tvém jménu. Amen.

je Syn Boží a Spasitel světa a my jen obyčejní a hříšní lidé. On uzdravoval malomocné, posedlé a dokonce křísil mrtvé a nás skolil viróza, horečka, úraz či jakákoliv bolest. On netoužil po majetku, moci a slávě – my si bez toho svůj život dnes nedovedeme představit. On mluvil pravdu a konal dobro, a lidé naší doby zalévají ve svém srdci květ lži, závisti a nenávisti. On se pro nás obětoval a za nás trpěl, a lidem našeho času je obětování, pomoc a pokorné snášení utrpění na hony vzdáno. On preferoval vztah k Bohu a bližním, a my jsme uchvázeni sobectvím.

Co tedy musíme udělat, abychom viděli Krista, slyšeli Krista, milovali Krista, následovali Krista a žili pod jeho vedením? Odpověď i cesta je vytyčena v našem evangeliu. Sám Kristus o sobě praví: „V jeho jménu se bude zvěstovat pokání a odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem.“ A dodává: „Vy jste toho svědky!“ Co z toho vyplývá? Úkol pro Ježíšovy učedníky i všechny jeho následovníky. Jestliže chápeš ty sám, bratře, a ty sama, sestro, že jsi byla již skrze dar křtu a víry, lásky a naděje připojena do tohoto mnohamilionového zástupu věřících, jistojistě pochopíš, co dělat, co napravit, kde přidat, jak a v čem se osvědčit. Ty sám musíš začít u sebe se změnou od zlého k dobrému. Ty sám musíš vidět Krista v druhém člověku a chovat se podle toho. Ty sám musíš vnímat jeho slovo srdcem. Začít duchovně žít s Kristem, znamená také modlit se, otvírat svědectví Písma, být součástí obecnosti církve a žít odpovědně ve vztahu k Bohu i k lidem. Tolikrát jsme to už slyšeli, a přesto jsme mnohokrát zklamali. Zkusme to napravit! Ne zítra, ne příště, ne až dospějeme, zestárneme či budeme na prahu smrti, ale teď, v tento okamžik, v přítomnosti, kterou můžeme ovlivnit svědectvím své jistotné víry a opravdovosti. Bůh nám v tom – pro Ježíše Krista, pomáhej! Žehnej všemu, co budeme konat dobrego pro jeho slávu a darovanou budoucnost.

Eva Červená

Z NAŠICH SETKÁNÍ

V březnu t.r. zažili členové náboženské obce v Dejvicích a jejich přátelé pozoruhodné odpoledne: překvapivě nikoli ve sboru, ale v samém srdci židovského města – bývalého ghetta – kde navštívili několik objektů židovského muzea. Dozvěděli se o historii této jedinečné instituce, která zde existuje již od r. 1906 a je, s více než půl milionem návštěvníků, ročně nejnavštěvovanějším muzeem v naší zemi.

Věděli jste, že převážnou část sbírek tvoří liturgické předměty pocházející ze synagog a židovských obcí zrušených za 2. světové války? Ano; v té době zde v Praze vzniklo tzv. ústřední židovské muzeum, kam byly zkonfiskované předměty převezeny a kde většina zůstala dodnes. Nejsou nicméně součástí „muzea vyhynulé rasy“, které měli nacisté v plánu v našem hlavním městě vytvořit; jsou svědectvím současným i budoucím generacím o výjimečné komunitě, která v naší zemi a zvláště v Praze po staletí žila a vyprodukovala skvosty mnoha architektonických stylů a velikány kulturního i duchovního života. Postavy, jako byl rabín Löw, jeho žák historik a astronom David Gans (rovněž žákem Galilea Galileiho), Josef Šelomo Delmedigo či dvorní žid Rudolfa II. Mordechaj Maisel zná dnes téměř každý, a to nejen v židovském prostředí. Bohatému bankéři a primasovi města Mordechaji Maiselovi vděčí pražská obec dodnes za mnohé: jen v rámci procházky jsme měli možnost vidět několik budov, které nechal postavit (v radnici upravené v barokním stylu, jejíž věž zdobí hodiny s hebrejským ciferníkem, které jdou pozpátku, je dodnes sídlo obce, vrchního rabína, košer restaurace a malý obchůdek), nemluvě o mnoha dalších, které se nedochovaly, včetně nemocnice a chudobince. Jistě bylo poučné přenést se to odpoledne do starých časů, kdy bylo ghetto odděleno od okolního města zdí s branami, a zamyslet se nad životem lidí donucených provozovat jako jediné „zaměstnání“ lichvu, lidí označovaných potupným žlutým kroužkem na oděvu či zvláštní pokrývkou hlavy a tak odlišených od křesťanských obyvatel (ano, nebyli to tedy nacisté, kdo židy poprvé označil, v jejich případě nechvalně známou žlutou hvězdou)... Zamyslet se nad osudem komunity tolik sužované napříč staletími, tu v podobě útoků zfanatizovaných davů, tu zas katastrofami v podobě požárů a povodní. Posledně zmiňované důvody přispěly k tomu, že podmínky v této čtvrti se postupem času staly skutečně zoufalé a město se rozhodlo pro celkovou přestavbu – asanaci, ke které došlo na přelomu 20. sto-

Po stopách židovského ghetta

nástroje) a především zvířecí motivy, naznačující většinou jméno zesnulého (ryba, vlk, kočka, jelen...)

Jelikož zbývá mnohé, co jsme při nejlepší vůli nestihli zhlédnout, a ze zhlédnutého si mnohé zasluhuje daleko větší pozornost, byli jsme na konci dne všichni v podstatě za jedno. Musíme se opět sejít a v toulce historií těchto kouzelných míst pokračovat. Můžete se k nám přidat i vy, pokud vás zaujaly předchozí řádky; o termínu budeme v časopise informovat.

Klára Břeňová
Držitelem práv ke snímku je Židovské muzeum v Praze.

letí. Štěstí, že byla v té době vynalezena fotografie a Josefov – pojmenovaný po panovníku Josefovi II., za jehož refo-

rem se podmínky dramaticky vylepšily na rozdíl od předchozích let strádání za jeho matky, máme bohatě zdokumentován.

Ani se nechce věřit, že dnešní Josefov, lemovaný luxusní Pařížskou třídou s obchody věhlasných světových značek, ulicí Širokou a Staroměstským náměstím, je bývalou čtvrtí chudiny a spodiny společnosti, kterou se stal po zrušení ghetta v polovině 19. století.

Pro nedostatek času naše asi čtyřicetičlenná skupinka nezvládla zdaleka projít všechny objekty; v Pinkasově synagoze jsme na zdech četli některá ze jmen téměř 80 000 za války zavražděných židů z Čech a Moravy, zastavili jsme se v tzv. Obřadní síni Pohřebního bratrstva, které se již od dob rabína Löwiho společně schází, stará se o chudé a potřebné i o vše kolem pohřbu, a navštívili jsme i Španělskou synagogu. Její architekturu inspiroval maurský styl španělské Alhambry, kterou postavili muslimové. Ani zde v Praze nenajdeme lidské nebo zvířecí postavy, jež Korán zakazuje zobrazovat. Zato se architektovi staly hojnou inspirací nádherné rostlinné motivy, geometrické vzory a Davidova hvězda, kterou uplatnil téměř všude. Španělská synagoga, stejně jako Staronová, slouží dodnes jako místo pravidelných bohoslužeb. Je reformovaná, a tak nechýbí i varhany. Za pozornost jistě stojí i fakt, že zde, přesněji řečeno ve Staré škole, na jejímž místě Španělská synagoga vznikla, hrával na tento královský nástroj i autor hudby naší hymny, František Škroup.

Na hřbitově, kam jsme vystoupali po schodech, neboť jeho úroveň je díky několika pohřebním vrstvám podstatně výše než je úroveň ulice, upoutaly náhrobky se symboly odkazujícími k židovské tradici (žehnající ruce kohenů), k povolání zeměděleho (nůžky, housle, lékařské

SoulFly 2015: festival nikoli velkých marností, ale důležitých maličností

Kreativní centrum Getsemany NO ČČSH v Hodoníně vás zve na 4. ročník alternativního festivalu „SoulFly 2015“ 1. - 8. května. Letošní festival je věnován všem muslimům, kteří umějí žít v míru s lidmi jiných vyznání i bez vyznání. Všechny akce festivalu jsou přístupné veřejnosti, vstup je volný. Skromné ubytování pro přespolní návštěvníky je možné zajistit - kontaktujte nás, prosím, včas na mailu. Konání festivalu SoulFly je možné jen díky zcela nezištnému přístupu jeho účinkujících a spolupracovníků a díky všestranné podpoře hodonínské Náboženské obce a Brněnské diecéze Církve československé husitské.

- **Pátek 1. května Husův sbor ČČSH v Hodoníně na Dvořákově ulici**
13 - 19 h: Poezie na dlažbě. Premiéra prezentace autorské poezie ve veřejném prostoru je projektem výtvarnice Daniely Andršové, básníka Petra Sliže, editorky Anety Damborské a několika jejich vzácných hostů
17 h: Michaela Michalíková - vernisáž první výstavy mladé výtvarnice a novinářky
- **Sobota 2. května Husův sbor ČČSH v Hodoníně na Dvořákově ulici**
15 - 22 h Jeden svět - maraton hodonínských premiér čerstvých dokumentárních filmů ze známého filmového festivalu se zaměřením na lidská práva, ekologii a trvale udržitelný způsob života. Podrobný program bude k dispozici na denně aktualizované facebookové stránce Husova sboru.
- **Neděle 3. května Chrám Spasitele v Brně na Karáskově náměstí**
17 h: Marián Obrtlík, premiéra varhanních skladeb 14letého hodonínského skladatele
17.15 h: Orchestrální provedení liturgie Karla Farského
Premiéra orchestrální verze liturgie ČČSH, slouží brněnský biskup ČČSH Juraj Jordán Dovala, hraje Ekumenický komorní orchestr, zpívají sbory náboženských obcí Brněnské diecéze ČČSH
- **Pondělí 4. května Husův sbor ČČSH v Hodoníně na Dvořákově ulici**
17 h: Koncert pěveckého sboru NO ČČSH Hodonín. První samostatný koncert znovuobnoveného, duchem velmi mladého tělesa
- **Úterý 5. května Husův sbor ČČSH v Hodoníně na Dvořákově ulici**
17 h: Mozaika. Premiéra výtvarné akce Daniely Andršové, různobarevné kameny s sebou!
19 h: Cokoli, s čím se nepočítá - první uvedení nové knížky Petra Vaculoviče
- **Středa 6. května Husův sbor ČČSH v Hodoníně na Dvořákově ulici**
17 h: O Truhlíkovi, který se nezúčastnil
Premiéra filmových pohádek pro děti z dílny tvůrců Kreativního centra Getsemany
- **Čtvrtek 7. května Školy a ulice města Hodonína**
10.30 h: Workshop performance Pro studenty vede performer Filip Fidla Martinek
17 h: Performance v parku
- **Pátek 8. května Husův sbor v Hodoníně na Dvořákově ulici**
Koncert kreativního centra Getsemany a hostů
18 h: Standa Skočík + Niko. Premiéra autorského hudebního projektu
18.30 h: Faceless Ones. Koncert mladé hodonínské rockové kapely
19.30 h: Gorilí koncert. Premiéra společného alternativně-rockového hudebního projektu zpěvačky Daniely Andršové a hudebníka a textaře Petra Vaculoviče
20.30 h: 300 let. Koncert autorských písní spřátelené rockové kapely z východočeského Náchoda
21.30 h: Chlstarbeiters. Premiéra části autorského hudebního projektu Josefa Brožíka

Farského liturgie v novém

Orchestrace 1. Farského liturgie z tvůrčí dílny Petra Vaculoviče, jinak pastoračního asistenta v náboženské obci naší církve v Hodoníně, vznikla v loňském roce. Základem pro ni je původní vokální znění liturgie tak, jak jej všichni známe z bohoslužeb, ale tento, de facto chorální (tedy rytmicky volnější) zpěv, je samozřejmě přizpůsoben pravidelnému taktu – kvůli synchronizaci s orchestrem.

Skladba je psána pro tenor (příp. mezzosoprán) sólo, který zpívá části liturgie, interpretované při bohoslužbách duchovním (v ideálním případě jej zpívá samozřejmě přímo duchovní), dále pro pěvecký sbor (části, které při bohoslužbách zpívá lid) a orchestr komorního charakteru, tedy kompletní smyčce (skupiny 1. a 2. houslí, viol, violoncell a kontrabasů), flétnu, klarinet a lesní roh. Autor měl při stanovení nástrojového obsazení na zřeteli především to, aby bylo případně prakticky proveditelné opakovaně, různými nadšenci a na více místech – a aby tudíž bylo pokud možno psáno pro hudební nástroje, které se běžně vyučují na ZUŠ v každém větším městě.

Skladba má 14 částí, tedy stejný počet, jako je počet ucelených hudebních vstupů 1. Farského liturgie. K této orchestraci liturgie je pak doložen nový varhanní doprovod písně č. 20 ze zpěvníku ČČSH - „Jezu Kriste, štědrý kněže“, aby se mohl při orchestrální bohoslužbě zapojit zpěvem i shromážděný lid. U částí s orchestrem by plně zapojení lidu bylo (z důvodů rytmických

atd.) zatím dost komplikované, tyto části jsou tedy v tomto případě určeny k poslechu a vnitřnímu duchovnímu souznění. Partitura orchestrace liturgie (ani varhanní doprovod) není a nebude evidována u žádného autorského svazu, je věnována církvi, a tudíž volně a bezúplatně použitelná.

Premiéra orchestrace je plánována na 3. května v 17 hodin v Chrámě Spasitele v Brně-Židenicích.

Uvedou ji tři drobné varhanní skladby Mariána Obrtlíka – velmi mladé skladatelské naděje rovněž z Hodonína. Premiéra proběhne formou klasické bohoslužby ČČSH včetně kázání a večere Páně. Part duchovního přislíbil zpívat br. biskup Juraj Jordán Dovala, part lidu bude zpívat sbor NO v Hodoníně s posilami z jiných NO. Orchester bude složen z autorových přátel napříč vyznáními i bez vyznání a také samozřejmě především z ochotných muzikantů z řad věřících ČČSH. Dirigovat bude pravděpodobně autor.

Snem Petra Vaculoviče je, aby takto vzniknuvší příležitostně orchestrální těleso mělo případně do budoucna potenciál stát se trvalejším instrumentálním hudebním sdružením církve, pro které by i nadále psal hudbu samozřejmě nejen on, ale i jiní, zkušenější skladatelé v církvi a postupně v budoucnu třeba i zatím velmi mladí tvůrci z Kreativního centra Getsemany, působícího při NO v Hodoníně. Takové instrumentální těleso, i kdyby fungovalo nadále jen příležitostně, by pro církev

Pokračování na str. 4

ZPRÁVY

Náš kostel v Mirovicích vyhořel

Běda mně, budu-li mlčeti

Milé sestry a bratři, v souvislosti s významným letošním Husovým jubileem bychom vás chtěli upozornit na připravované CD „Běda mně, budu-li mlčeti“.

Najdete na něm:

- Citace Mistra Jana
- Rozhovor císaře Zikmunda s Místrem (jenž neprobíhá „v tomto životě“)
- Hudba Jaroslava Krčka hraná a zpívaná souborem Musica Bohemica.

Poptávkou o tuto jedinečnou nahrávku se bude řídit i počet vyhotovených nosičů, a proto prosíme o laskavé sdělení vašeho zájmu na adresu prodejny Blahoslav ve Wucherlově ul. 5, v Praze 6, či elektronicky na prodejna.blahoslav@ccsh.cz nebo telefonicky na číslo: 420 220 398 117 či 724 141 646. **red**

Dějiny národa na DVD

Dne 29. května proběhne Noc kostelů. Při této příležitosti nám ČT na základě licenční smlouvy umožní užít (promítat z DVD) pořad *Dějiny udatného českého národa*. Pokud

budete mít o poskytnutí DVD pro tyto účely zájem, potvrďte jej do 11. 5. na adrese: jiri.vanicek@ccsh.cz.

Na základě vaší žádosti vám bude DVD zasláno poštou na adresu příslušné NO za cenu poštovního plus výrobní cenu DVD 40 Kč.

Zároveň prosíme, po ukončení akce (do 5. 6. 2015) o sdělení počtu osob (alespoň rámcového), které pořad viděly. **red**

Besedy s bratrem Matoušem

Besedy s Miroslavem Matoušem v pražském vinohradském sboru pokračují následujícími setkáními:

- 23. dubna o Petru Bezručovi
- 30. dubna o Růženě Naskové
- 7. května o Fedoru Krchovi

Vždy ve čtvrtek od 18 h v Husově sboru na Vinohradech. **red**

Bohoslužba ke Dni Země

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve k účasti na ekumenické bohoslužbě ke Dni Země, která bude v úterý 21. dubna od 19 h v pražském kostele Nejsvětějšího Salvátora (u Karlova mostu). Kázáním poslouží kněz Obce křesťanů Mgr. Milan

Horák, zpěvem pěvecký sbor Gabriel. **JNe**

Křížová cesta ve Vratimově

Zveme vás k prohlídce expozice křížové cesty ve vratimovském sboru – cyklu obrazů, ve kterém autor Mgr. Karel Švach svým nenapodobitelným, expresivním způsobem uchopil velikonocní téma. Výstava potrvá do konce dubna.

Rst Vratimov

Dotaci příležitosti

• **F-nadace:** Podporuje neziskové projekty, zejména v oblastech vzdělání, kultury, umění, výchovy a sociální péče, jejichž cílem či součástí je umožnit lidem poznání a rozvoj křesťanských duchovních hodnot. Info: www.f-nadace.cz

• **Divoké husy:** Podporují neziskovky působící v sociální, zdravotní a humanitární oblasti. O podporu mohou žádat např. organizace pracující s postiženými dětmi, dospělými v nouzi či seniory. Info: www.divokehusy.cz

• **Nadace OF:** Posláním je podpora obnovy kulturního dědictví. Má dva hlavní grantové programy – „Opomíjené památky“ a „Památky a zdraví“. Info: www.nadaceof.cz

• **Nadace VIA:** Jedna z největších a nejaktivnějších nadací v ČR. Pomáhá rozvíjet komunitní život českých měst a obcí, posiluje neziskové organizace a investuje do jejich profesionálního rozvoje. Podporuje mj. obnovu malých církevních památek. Info: www.nadacevia.cz

• **Neziskovky.cz:** Mj. radí lidem i organizacím a učí je, jak v neziskovém sektoru pracovat profesionálně. Web obsahuje mj. databázi finančních zdrojů: www.neziskovky.cz

• **Dotace a granty on-line** Mj. kalendář uzávěrek dotací a grantů v širokém spektru najdete na webu: www.dotaceonline.cz **red**

Farského liturgie...

Pokračování ze str. 3

mohlo být velmi důležitým prostředkem její obnovy. Autor sám je v současné době velmi příjemně překvapen pozitivním ohlasem, který taková myšlenka vzbudila mezi věřícími i sympatizanty naší církve.

Premiéra orchestrace 1. Farského liturgie bude navíc součástí 4. ročníku multižánrového festivalu (především) světových premiér, vzniklých na Moravě, který se jmenuje „SoulFly“ a který br. Vaculovič se svojí ženou pořádá každý rok od 1. do 8. května v NO Hodonín. Již nyní br. Vaculovič intenzivně pracuje na zcela nové, alternativní liturgii, jejíž text vychází výhradně jen z biblických textů a je komponována pro komorní orchestr, duchovního, ženský soprán, sbor a rockovou kapelu. Každá její část je psána v jiném hudebním stylu 20. století (minimalismus, impresionismus, dodekafonie, dark wave, rock, metal), přesto by mělo ve výsledku jít o kompaktní, liturgicky vysoce použitelný celek, který by mohl zaujmout všechny generace věřících i nevěřících. Premiéru autor předpokládá do dvou let, nejraději samozřejmě v některém ze sborů či chrámů naší církve. **red**

Z EKUMENY

XXIX. KONFERENCE PROTESTANTSKEJCH MUZEJ - „MISTR JAN HUS V ROZHOVORU S EVROPSKOU REFORMACI 16. STOLETI“

Konference proběhne v Táboře a to ve dnech od 30. dubna do 3. května 2015. Tábor je městem, které nevzniklo jako jiná města středověkého založení, ale bylo vybudováno těmi, kteří se hlásili k odkazu Mistra Jana Husa - a přijalo biblické jméno Tábor. Blíže se s historií husitského hnutí lze seznámit v Husitském muzeu v Táboře, které se věnuje právě této tématice. Tématem konference je „Mistr Jan Hus v rozhovoru s evropskou reformací 16. století“. Účastníci čeká bohatý program. Budou v něm obsaženy přednášky, výlety a tematické dílny, jako tomu bylo i v předešlých letech, ale také možnost výměny projektů a zkušeností mezi jednotlivými muzei. Kromě toho zde bude i možnost pohovořit také o budoucnosti těchto konferencí a jejich zaměření. Jednacími jazyky konference jsou jako vždy francouzština a němčina; pro české účastníky bude zajištěn překlad do českého jazyka.

Více informací na www.husitskamesta.cz

INTRONIZACE NOVÉHO ARCIBISKUPA PRAŽSKÉ PRAVOSLAVNÉ EPARCHIE

Na konci března proběhla slavnostní a dlouho očekávaná událost - ve zcela zaplněném katedrálím chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze byl vysvěcen a intronizován nový arcibiskup pražský a českých zemí Michal (obč. jménem ThLic. Michal Dandár Ph.D.). Liturgii sloužila Jeho Blaženost, metropolita českých zemí a Slovenska Rostislav spolu s arcibiskupem michalovsko-košickým Jiřím, arcibiskupem berounským Jáchymem, biskupem fastovským Damiánem z kyjevské metropole Moskevského patriarchátu a biskupem Antonijem Moravickým ze Srbského patriarchátu. Na počátku liturgie podle dávného obřadu přijal metropolita jako hlavní světitel od o. Michala vyznání pravoslavné víry, kterým svěcenec veřejně vyznal svoji ortodoxii. Po Trojsvaté písni proběhl samotný akt svěcení nového biskupa, přičemž rukopoložení provedlo všech pět přítomných archijerejů. Poté slavnostně usedl na biskupskou katedru, čímž se ujal úřadu arcibiskupa pražského a českých zemí.

<http://pravoslavnacirkev.cz>

PROJEV ÚČASTI SVĚTOVÉ RADY CÍRKVÍ POZŮSTALÝM PO OBĚTECH TERORISTICKÉHO ÚTOKU V KENI

Světová rada církví (SRC) odsoudila teroristický útok v kampusu univerzity Garissa v Keni. V prohlášení vydaném dne 3. dubna z úřadu SRC v Ženevě vyjádřil generální tajemník Olav Fykse Tveit vážné znepokojení nad nedávnými zprávami z Keni, které hovoří o téměř 150 obětech teroristického útoku, mezi nimiž byla i stráž chránící univerzitní kampus. Cílem teroristů – extremistů al-Šabáb, byli zejména studenti hlásící se ke křesťanství. SRC vyzývá keňské úřady a mezinárodní společenství, aby byli potrestáni ti, kteří jsou za tento čin zodpovědní, a zejména aby zabránili jakýmkoliv dalším útokům. Tajemník SRC vyjádřil hlubokou lítost nad ztrátou životů tolika mladých lidí, budoucí generace a naděje Keni.

Dle www.oikoumene.org

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

NEVĚŘÍCÍ TOMÁŠ

Nahrad'te čísla písmeny podle následujícího klíče a získáte tajenku.

10 15 3 17 13 3 8 7 5 9 9 18 14 8 1 2 18 12 10 19 16 9 4
8 5 11 6 14 9 16

1 = a	8 = l	15 = t
2 = b	9 = m	16 = u
3 = e	10 = o	17 = v
4 = ě	11 = p	18 = y
5 = i	12 = r	19 = z
6 = í	13 = ř	
7 = j	14 = s	

(Řešení z čísla 15: *Můj Pán a můj Bůh.*)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9
MK ČR E 127 ISSN 0323-1321 Předplatné: F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz Reklama: A.L.L. production tel.: 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

